

vedením pojednávania v neprítomnosti obžalovaného. Predvolanie na hlavné pojednávanie bolo však doručené obžalovanému dňa 3. septembra 1934. Nebola tedy dodržaná osmidsťročná lehota v § 286, odst. 2 tr. p. určená.

Tým, že neboli splnené podmienky pre pokračovanie v neprítomnosti obžalovaného, bolo hlavné pojednávanie konané v neprítomnosti osoby, ktorej prítomnosť prehlasuje zákon za nezbytnú. Zavinený bol tak zmätok, uvedený v § 384, č. 6 tr. p., na ktorý podľa posl. odst. cit. paragrafu treba brať zreteľ vždy z úradnej povinnosti. Preto boli rozsudky oboch nižších súdov v smysle § 34, odst. 1 por. nov. zrušené.

Čís. 5745.

Prejav, ktorým sa poškodený zriekol práv súkromného žalobcu, je neodvolateľný (§ 49, odst. 4 tr. p.).

V prehlásení štátneho zastupiteľstva, trebárs v dôvodoch usnesenia podľa § 34, odst. 1 tr. p. uvedenom, že ani druhá osoba nemá na prípade viny, treba spatrovať odopretie zastupovania obžaloby aj proti tejto osobe.

(Rozh. zo dňa 14. novembra 1936, Zm III 150/36.)

Tricať robotníkov utrpelo v továreňskom podniku pri práci ťažké poškodenie na tele. Stopovanie v trestnej veci z tej príčiny zahájenej bolo prevedené proti inženieirovi podniku J. A. V dôvodoch zastavujúceho usnesenia, ktorým štátne zastupiteľstvo podľa § 34, odst. 1 tr. p. odoprelo zastupovať obžalobu proti inž. J. A., bolo uvedené, že ani dielovedúci A. Č. nemá na prípade viny. Náhradná súkromná obžaloba stíhala potom oboch — inž. J. A. a dielovedúceho A. Č. pre tricaťnásobný prečin ťažkého poškodenia na tele podľa § 310, odst. 2 tr. zák. Traja z poškodených — J. K., J. N. a V. O. — oznámili však súdu prvej stolice písomne, že nezmocnili právneho zástupcu náhradných súkromných žalobcov, aby tiež v ich mene pokračoval na trestnom súde proti obžalovaným, resp. aby prevzal trestné pokračovanie. Súd prvej stolice na hlavnom pojednávaní v prítomnosti spomenutých poškodených na základe onoho ich písomného prehlásenia a bez toho, že by oni niečo namietali, usnesením konštatoval, že menovaní poškodení ustúpili od obžaloby. Títo poškodení však prez to ohlásili na hlavnom odvolacom pojednávaní prostredníctvom svojho zástupcu zmätočnú sťažnosť proti rozsudku odvolacieho súdu.

Na jvyšší súd zmätočnú sťažnosť poškodených J. K., J. N. a V. O. odmietol, zmätočnú sťažnosť druhých náhradných súkromných žalobcov čiastočne odmietol, čiastočne zamietol.

Z dôvodov:

Poškodení J. K., J. N. a V. O. ohlásili na odvolacom hlavnom pojednávaní svojím zástupcom zmätočnú sťažnosť z dôvodu zmätočnosti

podľa § 384, č. 9 tr. p. a inak bez číselného označenia proti oslobodeniu oboch obžalovaných.

Menovaní poškodení prehlásením zo dňa 18. decembra 1933 zrejme vzdali sa práv súkromných žalobcov. Tomu nasvedčuje aj obsah usnesenia krajského súdu, uvedený v zápisnici o hlavnom pojednávaní, ktoré výslovne konštatuje ustúpenie týchto poškodených od obžaloby, proti ktorému poškodení, hoci boli prítomní, nevzniesli námietky.

Ponevác podľa § 49, odst. 4 tr. p., vzdá-li sa kto súkromnej žaloby, neľze to odvolať, nemôžu už títo poškodení vystúpiť ako náhradní súkromní žalobcovia. Neboli preto ani oprávnení k ohláseniu zmätočnej sťažnosti a ich zmätočná sťažnosť mala byť podľa § 32, odst. 1 por. nov. odmietnutá súdom, u ktorého bola ohlásená. Ponevác tento súd tak neučinil, odmietol najvyšší súd podľa § 434, odst. 3 tr. p. zmätočnú sťažnosť menovaných poškodených jako podanú osobami k tomu neoprávnenými.

Zmätočný dôvod podľa § 385, č. 1 a) tr. p. uplatňujú ostatní sťažovatelia dotyčne oboch obžalovaných. Čo do obžalovaného A. Č. zmätočná sťažnosť vytýka aj to, že vrchný súd neprávom tohoto obžalovaného oslobodil na základe § 326, č. 3 tr. p.

K tejto námietke najvyšší súd poznamenáva, že vrchným súdom uvedený dôvod sprostenia obžalovaného A. Č. neobstoí, lebo je mylný názor odvolacieho súdu, že štátne zastupiteľstvo neučinilo dosiaľ prehlásenia, podľa ktorého odopiera zastupovať obžalobu.

Vrchný súd sám zisťuje, že stopovanie v tejto trestnej veci bolo prevedené proti obžalovanému Inž. J. A. a že v dôvodoch zastavujúceho usnesenia je uvedené, že ani A. Č. nenesie na prípade viny.

Nemôže byť pochybností o tom, že týmto vyjadrením, hoc len v dôvodoch usnesenia uvedeným, učinilo štátne zastupiteľstvo prehlásenie podľa § 34 tr. p., ktorým odopiera zastupovať obžalobu aj proti obžalovanému A. Č. Podľa ustanovenia § 34, odst. 2 tr. p. nie je k takému prehláseniu potrebné konanie stopovania, najmä nie proti určitej osobe.

Čís. 5746.

Zločin podle § 6, čís. 2, al. 2 zákona na ochr. rep. vyžaduje po subjektivní stránce, aby byl pachatel při vyzvídání chráněných skutečností veden záměrem vyzraditi vyzvídané tajemství přímo nebo nepřímo cizí moci; nevyžaduje se, aby jednal v úmyslu poškoditi republiku.

Na zločiny podle § 6, čís. 2 zákona na ochr. rep., spáchané před 23. květnem 1936, nelze vztahovati přísnější trestní sazbu zákona čís. 130/1936 Sb. z. a n. (§ 281, čís. 11 tr. ř.).

(Rozh. ze dne 17. listopadu 1936, Zm I 934/36.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zamítl zmateční stížnosti obžalovaných do rozsudku krajského soudu v X. ze dne 16. června 1936, jímž byli uznáni vinnými zločinem podle § 6, čís. 2, al. 2 zákona na